

Argumentul că homosexualitatea este înnăscută sau de neschimbat nu are temei științific

Dean Byrd, Ph.D.
Shirley E. Cox, Ph.D.
Jeffrey W. Robinson, Ph.D.

Articolul de mai jos a fost publicat în Salt Lake City Tribune, într-o formă ușor prescurtată, pe data de 27 mai 2001. Autorul principal, Dean Byrd, a primit multe reacții (în majoritate pozitive) la acest editorial provocator din punct de vedere intelectual.

Salt Lake City Tribune a publicat câteva articole în ultimele luni cu privire la homosexualitate. Deși multe sunt bine scrise, ele nu reflectă literatura de specialitate. De fapt, componenta socială a multor articole pare să sugereze o întemeiere pe politic și nu pe știință.

Lăsând la o parte politicul acestui subiect, este probabil timpul să examinăm afirmația că homosexualitatea este înnăscută și că nu se poate schimba. Întâi de toate - deși subiectul este foarte complex și nu se poate reduce la o chestiune de *natură sau formare* - răspunsul la această dezbateră este probabil "da" - este probabil ca atracția homosexuală, asemenea multor altor atracții puternice, să includă influențe atât biologice, cât și de mediu.

Ce este clar, totuși, este faptul că încercările științifice de a demonstra că atracția homosexuală este determinată biologic au eșuat. Cercetători de frunte, cunoscuți astăzi în comunitatea științifică - ei însșiși activiști homosexuali - au ajuns la următoarele concluzii.

Dean Hamer, de exemplu, a încercat să lege homosexualitatea masculină de o expansiune a ADN-ului situată în vârful cromozomului X, cromozom pe care unii bărbați îl moștenesc de la mama lor. Referindu-se la studiul său, Hamer a prezentat unele concluzii privind genetica și homosexualitatea.

"Știm că genele sunt numai o parte a răspunsului. Am presupus că mediul joacă și el un rol în orientarea sexuală, la fel ca în majoritatea, dacă nu toate comportamentele...."

Homosexualitatea nu este pur genetică... factorii de mediu joacă un rol. Nu există nici o genă care să-i facă pe oameni homosexuali... Nu cred că vom putea ajunge să previzionăm cine va fi homosexual."

Vorbind despre eșecul studiului său, Hamer scrie:

"Analiza nu a furnizat ceea ce căutam: o moștenire de tip mendelian. De fapt, nu am găsit nici o familie în care homosexualitatea să fie distribuită după modelul observat de Mendel la tulpinile de mazăre."

Ce este și mai interesant este faptul că atunci când studiul lui Hamer a fost refăcut de Rice *et al* printr-o analiză mai bună, s-a constatat că markerii genetici sunt ne semnificativi. Rice a concluzionat:

"Nu este clar de ce rezultatele noastre sunt atât de diferite de cele ale lui Hamer. Întrucât studiul nostru a fost mai amplu decât cel al lui Hamer *et al*, cu siguranță am fi putut identifica un efect genetic așa de mare cum se raporta în studiul acela. Totuși, datele noastre nu susțin prezenta unei gene la poziția XQ 28, care să influențeze orientarea sexuală."

Simon LeVay, în studiul său despre diferențele de hipotalamus între creierul bărbaților homosexuali și heterosexuali, a prezentat următoarele critici la adresa propriului său studiu:

"Este important să accentuăm că nu am găsit nimic. Nu am dovedit că homosexualitatea este genetică, și nici nu am găsit vreo cauză genetică a homosexualității. Nu am demonstrat că homosexualii se nasc așa - greșea cea mai răspândită pe care o face lumea când discută despre studiul meu. Nu am identificat nici un centru al homosexualității în creier."

"Este mai puțin probabil ca INAH3 să fie singurul nucleu al homosexualității din creier; mai degrabă există o parte a unui lanț de nuclee angajat în comportamentul sexual al bărbaților și femeilor... Întrucât am lucrat pe creiere ale adulților, nu stim dacă diferența pe care am identificat-o există de la naștere sau a apărut ulterior."

Într-adevăr, comentând despre creier și comportamentul sexual, Dr. Mark Breedlove, cercetător la University of California, a demonstrat că comportamentul sexual poate modifica structura cerebrală. Referindu-se la cercetările sale, Dr. Breedlove a declarat:

"Aceste constatări ne oferă dovada a ceea ce știam deja teoretic, anume că experiențele sexuale pot modifica structura cerebrală, așa cum și genele o pot modifica. Este posibil ca diferențele de comportament sexual, în loc să fie provocate, ele însele să provoace diferențe în creier."

Imaginea noastră asupra științei ne determină atitudinea

LeVay a făcut o observație interesantă despre accentul pus pe biologia homosexualității. El a remarcat: "...cei care cred că homosexualii s-au născut așa au șanse mai mari să susțină drepturile pentru homosexuali."

Al treilea studiu, realizat de Bailey și Pillard, s-a axat pe gemeni. Ei au găsit o corespondență (ambii gemeni erau homosexuali) la 52% dintre gemenii identici, la 22% dintre gemenii neidentici și la 9,2% dintre frații ne-gemeni. Acest studiu oferă de fapt argumente pentru factorii de mediu. Dacă homosexualitatea ar fi fost înscrisă în codul genetic, atunci toți gemenii identici ar fi fost homosexuali.

Echipe de cercetători renumiți, cum ar fi Byne & Parsons și Friedman & Downey au concluzionat fiecare că nu există nici o dovadă pentru a susține teoria biologică, ci mai degrabă ideea că homosexualitatea se poate explica cel mai bine după un model

în care "trăsăturile de temperament si personalitate interactionează cu mediul familial si social în formarea sexualității individului."

Sunt atractiile homosexuale înnăscute? Nu există nici o dovadă în cercetările stiintifice pentru a afirma că homosexualitatea este determinată biologic.

Este posibilă schimbarea?

Se poate schimba homosexualitatea? Este fixă sau se poate modifica? Decizia din 1973 de a elimina homosexualitatea din manualul de diagnoză al Asociației Americane pentru Psihiatrie a avut ca efect înghetarea cercetării. Decizia nu s-a bazat pe descoperiri stiintifice, ci, așa cum a recunoscut cercetătorul si activistul homosexual Simon LeVay, "activismul homosexual a fost evident forța care a făcut AAP să elimine homosexualitatea din manual."

Analizând cercetările, Satinover a anunțat o rată a succesului de 52% în tratarea atracției homosexuale nedorite. Masters si Johnson, faimosii cercetători în domeniul sexualității, au raportat o rată a succesului de 65% după o monitorizare de cinci ani. Alți specialiști au raportat rate ale succesului între 30 si 70%.

Un articol din *Monitor on Psychology* analiza cercetările Dr-lui Lisa Diamond, profesoară la University of Utah, care a concluzionat că "identitatea sexuală e departe de a fi permanentă la femeile care nu sunt exclusiv heterosexuale." Ce este si mai intrigant este studiul Dr-lui Robert Spitzer, psihiatru si cercetător principal la Columbia University. Dr. Spitzer a fost arhitectul deciziei din 1973 de a elimina homosexualitatea din manualul de diagnostic, un psihiatru pro-homosexualitate si susținător al drepturilor pentru homosexuali. Studiul său a încercat să stabilească dacă indivizii se pot schimba. Concluziile sale preliminare sunt:

"Sunt convins, potrivit cu persoanele pe care le-am intervievat, că mulți dintre ei au avut parte de schimbări substantiale în a deveni heterosexuali... Cred că acest lucru e o noutate... Eram sceptic când am inițiat studiul. Afirm însă acum că aceste schimbări pot fi sustinute."

Ce a fost cel mai interesant a fost răspunsul Dr-lui Spitzer oferit unui jurnalist care l-a întrebat ce ar face dacă băiatul său adolescent ar avea atracții homosexuale. Dr. Spitzer a răspuns că ar spera ca fiul său să dorească să se schimbe si să primească ajutor. Este demn de remarcat că, în urma cercetărilor sale, Dr. Spitzer a primit multe scrisori de dezaprobare si plângeri de la colegii săi.

Este homosexualitatea de neschimbat? Putin probabil. Există dovezi ample că atracția homosexuală se poate reduce si că se pot face schimbări.

Niveluri comparative ale sănătății mintale: Datele

Este tristă lipsa de atenție a mass-mediei față de dovezile stiintifice publicate în *Arhivele de Psihiatrie Generală*, care au concluzionat că homosexualii si bisexualii prezintă un risc mai mare pentru afecțiuni mintale, în speță suicid, depresii majore si anxietate.

Deși unii afirmă că respingerea din partea societății îi face pe homosexuali să aibă asemenea probleme psihice, acest lucru nu este întemeiat. De fapt, acest studiu a susținut constatările unui studiu olandez anterior - societatea olandeză este foarte tolerantă față de homosexuali.

Bailey (studiul pe gemeni) a oferit alte posibile motive pentru afecțiunile psihice mai numeroase la homosexuali: "homosexualitatea reprezintă o deviere de la o dezvoltare normală și este asociată cu alte deviații care pot conduce la afecțiuni psihice" sau, o altă posibilitate, "psihopatologia crescută în rândul homosexualilor este o consecință a diferentelor de stil de viață asociat cu orientarea sexuală." Bailey a citat "factorii de risc comportamental asociat cu homosexualitatea masculină, cum ar fi sexul anal și promiscuitatea." El a remarcat că ar fi o rusine dacă "motivele socio-politice i-ar împiedica pe cercetători să analizeze toate ipotezele rezonabile."

Cu privire la schimbare și la dreptul la tratament, activista lesbiană Camille Paglia a făcut următoarele observații:

"Homosexualitatea nu este 'normală'. Din contră, este o provocare la adresa normei... Natura există chiar dacă academicienilor le place sau nu. Și în natură, singura normă este procrearea. Aceasta este norma. Corpurile noastre sunt concepute pentru procreare. Nimeni nu se năște homosexual. Ideea e ridicolă... homosexualitatea este o adaptare, nu ceva înnăscut..."

"Este identitatea homosexuală atât de fragilă încât nu poate suporta gândul că unii oameni chiar nu doresc să fie homosexuali? Sexualitatea este ceva fluid și teoretic schimbările sunt posibile. Totuși, deprinderile sunt refractare, odată ce căile de transmitere senzorială s-au modificat prin repetiție - un fenomen evident în lupta cu obezitatea, fumatul, alcoolismul sau drogurile... să-i ajuti pe homosexuali să învețe să se comporte heterosexual, dacă doresc, este un deziderat perfect normal."

"Trebuie să fim sinceri și să vedem dacă homosexualitatea nu este de fapt un film oprit în perioada pre-pubertate, când copiii se asociază după sex... propaganda homosexuală actuală insistă că homosexualitatea 'nu este o alegere;' că nimeni nu ar alege să fie homosexual într-o societate dezaprobată. Însă există un element de opțiune în toate comportamentele, sexuale sau nu. E nevoie de efort pentru a te raporta la celălalt sex; este mai sigur cu cei de același sex. Subiectul este unul de provocare sau confort."

Activistul homosexual Doug Haldeman, la o reuniune a Asociației Americane de Psihologie, a accentuat dreptul persoanelor care sunt nemulțumite de orientarea lor sexuală să caute tratament pentru schimbare. El a afirmat:

"Un aspect pentru mulți este sentimentul identității religioase sau spirituale, care este uneori la fel de adânc resimțită ca și orientarea sexuală. Pentru unii este mai ușor, pentru alții mai greu emoțional, să se gândească la schimbarea identității sexuale, decât să renunțe la un mod de viață religios care este văzut ca eminent central pentru conștiința de sine a individului..."

"Indiferent de cum privim această alegere sau substraturile ei psihologice, avem dreptul să refuzăm tratamentul care l-ar putea ajuta pe un om să se schimbe în felul în care vrea el? Nu avem acest drept."

În final, biologul Anne Fausto-Sterling de la Brown University, ea însăși o activistă lesbiană, oferă câteva informații interesante. Cu referire la argumentul "homosexualității înnăscute", ea afirmă:

"Este un argument juridic care conferă astăzi o anumită alură științifică. Pentru mine, chestiunea e foarte incertă. E o știință eronată și o politică greșită. Mie îmi pare că felul în care considerăm noi homosexualitatea ca fiind cultura noastră este o chestiune etică și morală."

Întrebată cât de mult viața ei personală a influențat opiniile ei asupra schimbării sexualității, Fausto-Sterling a răspuns:

"Interesul meu față de sexualitate precede schimbările din viața mea personală. Când m-am implicat la început în mișcarea feministă, eram măritată. Subiectele legate de sexualitate au avut asupra mea același impact ca și asupra multor femei din anii 1970: m-au scos din sărite. Sotul meu, săracul, era un tip foarte la locul lui, și s-a străduit să fie înțelegător, însă ceea ce făceam eu îl bloca. Mișcarea feministă a promovat femininul într-un mod cu totul nou pentru mine, iar implicarea mea a făcut posibilă transformarea în lesbiană."

"Am rămas prieteni, eu și fostul meu sot. Spun că sunt lesbiană pe baza vieții pe care o duc, și cred că este o chestiune de alegere. Acum, am o relație bună și nu as vrea să o schimb. Totuși, nu cred că ar fi imposibil să iubesc un bărbat."

O chestiune morală-filosofică sau o chestiune științifică?

Cercetătorul homosexual Dean Hamer face o declarație relevantă cu privire la știință și moralitate:

"Biologia este amorală; nu oferă ajutor în diferențierea binelui de rău. Numai oamenii, ghidați după valorile și credința lor, pot decide ce este moral și ce nu este."

Homosexualitatea este o chestiune de etică și moralitate. Oamenii care au atracții homosexuale nedorite au dreptul la tratament pentru a reduce aceste atracții. Dar, înainte de toate, ei trebuie lăsați să afle că există această posibilitate.